

Men hvordan kan ukendskab til prislovgivningens fremtid virke på denne situation? Ja, den kan kun virke negativt. Arbejderne, funktionærerne og tjenestemændene ved ikke, hvor stærke prisstigninger de skal vente, men uanset det forlanger man, at de skal tage stilling til, hvordan den fremtidige prisregulering skal være, hvad der skal kræves for at udløse en dyrtidsportion, og hvor stor en dyrtidsportion skal være. Jeg tror, man kan se, at det er en ganske uholdbar stilling. Man kan ikke forlange af lønmodtagernes organisationer, at de skal kunne slutte sådanne aftaler uden at have de relevante oplysninger om den fremtidige prislovgivning.

Derfor mener vi, at en ansvarlig regering, der vil fremme en socialt betonet og samfundsmæssigt ønskelig løsning af overenskomstproblemerne så hurtigt som muligt, bør lægge kortene på bordet og give os de oplysninger, som man hidtil har nægtet os og i stedet for har afleveret et notat, der på afgørende punkter tilslører regeringens hensigter.

Jeg blev forleden ringet op af en journalist, der spurgte mig, om jeg, hvis jeg var statsminister i en socialdemokratisk regering, da ville have lagt en sådan prislov frem for folketinget i den givne situation. Mit svar var et klart og uforbeholdent ja. En socialdemokratisk regering ville ikke have leget kispus med prisloven. Den ville klar og tydeligt have gjort offentligheden og dermed alle forhandlende parter bekendt med, hvad de prislovmæssige forudsætninger for deres forhandlinger og overenskomster ville være. Det er det, vi forlanger af denne regering. Det, vi selv i denne situation ville have gjort, beder vi regeringen gøre, og det er derfor, vi har fremsat vort forslag til folketingsbeslutning.

Men det er klart, at der også er andre at tage hensyn til her i samfundet end arbejdsmarkedets parter. Der er hele det disponerende erhvervsliv, som hver dag må slutte kontrakter, købe og sælge, importere og eksportere, bygge og investere ind i en periode, der rækker ud over prisstoppets bortfald. Erhvervene må disponere ind i en ukendt fremtid under en prislov, erhvervene ikke kan få tilstrækkelig oplysning om. Er det rimeligt? Jeg mener ikke, det er rimeligt. Vi ved da godt, at erhvervene må disponere på egen risiko, og at erhvervene altid må disponere ind i en delvis ukendt fremtid, men det kan da ikke være en regerings opgave at forøge graden og intensiteten af risiko på grund af ukendte faktorer.

Fra 1. marts — vi håber, det bliver fra 1. marts — altså om cirka 3 uger, gælder der prislovmæssige forudsætninger her i landet, som erhvervene ikke kender, som tjenestemænd, funktionærer og LO ikke kender, som arbejdsgiverne ikke kender. Dette kan hverken være klogt eller rimeligt. Må vi bede regeringen lægge kortene på bordet! Må vi bede regeringen bekende kulør! Det er i håb om at få et svar, vi har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning.“

Ved forslagetets 1. behandling redegjorde *statsministeren* for rege-